

Dr August Konkel, Przysłowia, sesja 1

© 2024 August Konkel i Ted Hildebrandt

To jest dr August Conkle w swoim nauczaniu na temat Księgi Przysłów. To sesja numer jeden. Gdzie można znaleźć mądrość? Przysłowia jako literatura mądrościowa.

Witam, nazywam się August Konkle. Jestem profesorem Starego Testamentu w McMaster Divinity College w Hamilton, Ontario. Jestem absolwentem Westminster Theological Seminary w Filadelfii, a wcześniej ukończyłem także Providence Theological Seminary.

Nie mogę się doczekać, kiedy będziemy wspólnie badać Księgę Przysłów. Przysłowia to rodzaj zjawiska językowego, który występuje w każdym języku. Jestem chłopcem na wsi i jedno z pierwszych przysłów, jakie poznałem, brzmiało: „Nie płacz nad rozlanym mlekiem”.

Dla mnie miało to całkowity sens, ponieważ, jak widzisz, dorastałem, musząc doić krowy. Usiadłeś na stołku, właściwie na jednonogim, jest bardziej elastyczny, a między nogami masz wiadro i doiłeś do wiadra. Ale krowie nie zawsze wszystko się podobało i kopała.

Czasem wiadro wyleciało w powietrze i wtedy twoje wysiłki skierowały się na podłogę w oborze, a jedyne, co zrobiłeś, to podniesienie wiadra i ponowne rozpoczęcie dojenia. Więc przysłowie miało sens, nie płacz nad rozlanym mlekiem. Kiedy nie idzie tak, jak myślisz, że powinno, po prostu kontynuuj i spróbuj ponownie.

Każda kultura ma przysłowia i oczywiście znaczenie tych przysłów, sposób ich rozumienia i używania zależy od samej kultury. Przywiozłem kilka z nich z Afryki i pozostawię was do rozważenia. Tylko głupiec sprawdza głębokość rzeki obiema nogami.

Cóż, możesz wymyślić różne sposoby, w jakie mogłoby to być odpowiednie. Ale oto taki, który bardzo pasowałby do samej Księgi Przysłów. Wiedza jest jak ogród.

Nie jest uprawiana, nie można jej zbierać. Właśnie tego się nauczymy. Pierwszą rzeczą z Księgi Przysłów jest to, że mądrość, zwana także wiedzą, jest czymś, czego należy się nauczyć. To prowadzi nas do punktu, o którym chcemy porozmawiać, a mianowicie do koncepcji mądrości.

Księgę Przysłów zaliczamy do kategorii, którą tłumaczymy jako mądrość. Pochodzi od hebrajskiego słowa hokmah, które tutaj napiszę, ponieważ jest używane bardzo, bardzo powszechnie. To słowo, które ma dość szerokie znaczenie.

Mówi o wiedzy lub umiejętności. Czasami jest to wiedza techniczna, na przykład umiejętność uzyskania informacji górniczych z ziemi. Ale czasami jest to umiejętność życiowa, wiedzieć, jak żyć.

I tu oczywiście pojawia się Księga Przysłów. Mądrość w naszym języku wiąże się z podejmowaniem decyzji. Czy postąpię słusznie? To zbyt wąskie pojęcie w stosunku do tego, co rozumiemy przez słowo hokmah .

Słowo hokmah ma wspólny temat w całej literaturze mądrościowej: bojaźń Pańska jest początkiem mądrości. Zatem mądrość zaczyna się od nastawienia. Mądrość zaczyna się od usposobienia.

Uczenie się tego usposobienia, a następnie postępowania, które musi z niego wynikać, leży w sercu mądrości. W Piśmie Świętym są trzy księgi, które nazywamy mądrością. Jednym z nich jest Przysłowie, jednym z nich jest Kaznodzieja, a jednym z nich jest Hiob.

I w ramach krótkiego wprowadzenia, mógłbym je rozróżnić w ten sposób. Księga Przysłów opisuje, jak radzimy sobie z codziennym życiem i wszystkimi związanymi z nim pytaniami. Kaznodziei bardziej zajmuje się pytaniem, dlaczego.

O co właściwie chodzi w życiu? Co może nadać sens życiu, co może nadać sens, co ma znaczenie? A o czym właściwie jest Księga Hioba? Co tak naprawdę wiemy? Co rozumiemy o sobie i o wszechświecie? Większość czytelników Hioba uważa, że tak naprawdę chodzi tu o cierpienie. Cóż, cierpienie jest pytaniem używanym w odpowiedzi na szersze pytanie, które leży u podstaw większości poezji i dyskusji na temat Hioba. A ważniejsze pytanie brzmi: co tak naprawdę wiemy o cierpieniu? I jak powinniśmy reagować na cierpienie? To jest głębsze pytanie, na które Hiob otrzymuje odpowiedź lub przynajmniej je porusza.

Ale naszą troską będą Przysłowia i poznanie mądrości, ponieważ jest ona pomocna w zrozumieniu sposobu, w jaki powinniśmy żyć. I tak cała Księga Przysłów zaczyna się od kilku stwierdzeń dotyczących celu, a właściwie czterech lub pięciu z nich, aby poznać mądrość i karność, zrozumieć słowa wiedzy, nabyć dyscyplinę wnikliwości, prawości, sprawiedliwości i sprawiedliwość i dać naiwnej przebiegłości, aby dać młodzieży świadomą dyskrecję. Taki jest więc cel tego, co ta książka ma dla ciebie zrobić.

Mądrość jest zatem środkiem poznania woli Bożej. Jaka jest wola Boga? Nie tylko w szerszym znaczeniu decyzji, które podejmuję, które obejmują moje powołanie i ważne decyzje życiowe, ale nawet te mniejsze, dotyczące tego, jak sobie radzimy ze wszystkimi zwyczajnymi wydarzeniami w życiu, takimi jak to, jak radzę sobie z sytuacją w pracy czy jak sobie radzę. uporać się z moją sytuacją w domu. W Piśmie Świętym istnieją trzy sposoby poznania Boga.

Są one przekazywane w trzech częściach samego objawienia, zwanego po hebrajsku Torą, Nevi'im i Ketuvim. Tora oznacza pouczenie. Zwykle odnosi się do pierwszych pięciu ksiąg Biblii i jest to instrukcja Mojżesza dotycząca Boga, Jego świata, Jego stosunku do ludu oraz podstawowej prawdy, którą powinniśmy znać.

Prorocy przyjęli tę naukę i zastosowali ją w swoich sytuacjach życiowych. Zatem ich pytanie zawsze dotyczyło tego, jak i gdzie ludzie przestrzegali przymierza ustanowionego przez Mojżesza, ze wszystkimi jego wartościami i warunkami oraz w jaki sposób nie byli posłuszni. Są to zatem dwa podstawowe sposoby zdobywania wiedzy o pismach świętych.

I w obu przypadkach można oczywiście używać przysłów. I tak na przykład u proroków można znaleźć przysłowie, że ojcowie jedli kwaśne winogrona, a dzieciom stępiły zęby. To przysłowie używane w czasach wygnania.

Ich skarga jest taka, że cierpimy za grzechy naszych ojców i dlatego to niesprawiedliwe i niesprawiedliwe, że jesteśmy na wygnaniu. Oprócz nauczania, Tory i proroków, czyli głoszenia, takiego jak to, które miało miejsce wśród ludzi na wygnaniu, mądrość jest trzecim środkiem objawienia. Zatem w Księdze Jeremiasza 18:18 są trzy źródła władzy, które zostaną użyte przeciwko Jeremiaszowi.

Prawo pochodzi od kaptana, rada pochodzi od mądrych, a słowo pochodzi od proroka. Są to więc trzy obszary, trzy środki, środki literackie, za pomocą których słowo Boże dociera do nas, jako ludzi. Ezechiel w Ezechiela 7:26 mówi naprawdę to samo.

Mówi, że będą szukać widzenia u proroków, będą szukać prawa u kaptana, ale ono przepadnie i nie będzie rady od starszych. Były to więc typowe sposoby znajdowania objawienia od Boga. Oczywiście, Przysłowia to nie wszystkie przysłowia.

Porozmawiamy więc trochę o sposobach klasyfikacji mądrości. Istnieje wiele słów, jak je spotkamy w przysłowiach, które służą do podania treści tego, o co chodzi w mądrości, do oddania istoty tego, o co chodzi w mądrości. Ale w przysłowiach mamy w pewnym sensie dwa podziały.

Pierwsze dziewięć rozdziałów przygotowuje nas na liczne setki zbiorów przysłów, które znajdują się w rozdziałach od 10 do 31. Zatem te pierwsze dziewięć rozdziałów tak naprawdę nazywamy mądrością dydaktyczną. To jest instrukcja, jak prowadzić właściwe życie, życie cnotliwe.

Teksty przygotowujące do zrozumienia ideałów wiary i kultury. Wszystkie są skonstruowane jako nauczanie, w tym przypadku nauczanie dziecka przez ojca. Prawdopodobnie w ten sposób większość nauczania odbywała się w starożytnym

Izraelu, gdyż w kulturze starożytnej nikt nie miał łatwo dostępu do literackich środków czytania, z wyjątkiem tych powszechnie kojarzonych z królem i jego dworem oraz związanymi z nim instytucjami.

Ale te nauki zostały spisane i wryte w umysł, aby można było je zapamiętać i nauczać, a niektóre z nich zostały zachowane nie tylko w Izraelu, ale poza Izraelem. A w księdze przysłów napotkamy całą serię przysłów, które mają oczywiste podobieństwo literackie z pismem egipskim zwanym naukami Amenemopa. Byłby to jeden z tych dydaktycznych rodzajów mądrości.

Ale jest też mądrość krytyczna, która zastanawia się nad tymi ważnymi kwestiami życia. Jak już wspomnieliśmy, pytania o to, co jest w życiu wartościowe, co ma znaczenie, co ma znaczenie, a także pytania o to, co tak naprawdę możemy wiedzieć o życiu, czasami Hioba i Kaznodziei określa się mianem mądrości krytycznej. Istnieje wiele rodzajów przysłów.

W języku angielskim przysłowie jest czymś dość specyficznym. Ale w języku hebrajskim mamy coś, co nazywa się mashal, co może przybierać różne formy, począwszy od rozbudowanej metafory, rodzaju przypowieści, a czasem wiersza. Wszelkiego rodzaju rzeczy nazywane są mashal. I spotykamy je w różnych miejscach.

Podałem tutaj kilka przykładów. Jezus w synagodze w Nazarecie mówił: Lekarzu, uzdrów się. To znaczy, cóż, czyń cuda tutaj, tak jak to robiłeś w Kafarnaum.

Albo żaden prorok nie jest akceptowany w swoim własnym kraju. Nawiązując do historii podobnych do Elizeusza, który znalazł współczującą osobę w samym sercu terytorium Izebel wśród Fenicjan. Albo Naaman, który był Asyryjczykiem, który przybył, aby szukać uzdrowienia, które mogło nastąpić przez Boga, i przyjął Jahwe, podczas gdy Izraelici nie.

Oto niektóre z naszych przykładów, które moglibyśmy nazwać maszalem: królestwo niebieskie jest jak ziarno gorczycy lub coś w rodzaju przypowieści o zagubionym synu lub synu marnotrawnym, jak często się o nim mówi. Wszystkie te rzeczy mieszczą się w tej kategorii. Zazwyczaj jednak przysłowia są krótkie i zapadające w pamięć.

I jestem pewien, że w języku angielskim wszyscy znamy niektóre z nich. Jeśli coś nie jest zepsute, nie naprawiaj tego. Dziecko jest ojcem mężczyzny.

Jeden ścieg na czas oszczędza dziewięć. Zawsze mi się podoba, bo często zdarza się, że jakaś nitka się poluzowała, a ja nie mam na to czasu i po prostu ją obcinam. A wkrótce będziesz potrzebować jeszcze dziewięciu wątków, aby to naprawić.

To jest dobre. Ale zazwyczaj aforyzmy charakteryzują się asonansem i niejednoznacznością. A oto jeden, który po prostu uwielbiam.

Ten pochodzi z Kaznodziei. To rozdział siódmy, werset pierwszy. I podam ci to po hebrajsku, tak jak to tutaj przetłumaczyłem.

Można więc zobaczyć *tov, tov, yom i yivaldo* oraz sposób, w jaki to rezonuje. Co to oznacza? Cóż, możemy to przetłumaczyć jako:

dobrze imię jest lepsze niż ropa,
a dzień śmierci niż dzień narodzin.

I co to znaczy? Przysłowia nigdy nie są po prostu oczywiste.

Zawsze są prawdziwe w zastosowaniu do konkretnej sytuacji. I w tym przypadku, w rozdziale siódmym, wersecie pierwszym, jasne jest, że kaznodzieja mówi o pytaniu: co jest tego warte? Dlaczego warto żyć? Chodzi mu o to, że jedyną rzeczą, którą wszyscy pozostawiamy w życiu, jest dziedzictwo. A tym dziedzictwem jest nasza reputacja.

Jak ludzie nas poznali i zrozumieli jako osobę? I tak wszyscy cieszą się, gdy rodzi się dziecko, bo to wspaniała rzecz, a nam jest smutno, gdy tracimy dobrą osobę i przyjaciela. Ale kaznodzieja chce spojrzeć na to z innego punktu widzenia. Kiedy rodzi się dziecko, wiąże się z nim najróżniejsze nadzieje i aspiracje.

A kiedy umrą, pozostawiając po sobie reputację szanowaną przez wszystkich, wtedy oczywiście to dziedzictwo będzie kompletne. Nie da się już tego zepsuć. Dobra reputacja może zostać zrujnowana w jednej chwili.

Ale kiedy ktoś zakończy życie, reputacja jest niezmienną. Powinien więc być to rodzaj celu, do którego dążysz. I oczywiście, kaznodzieja to cała masa innych przysłów ilustrujących tę kwestię.

Używamy ich, ponieważ zapadają w pamięć. Używamy ich, ponieważ wyrażają prawdziwy punkt widzenia. Teraz jest to prawdą tylko w określonych okolicznościach.

Odległość sprawia, że serce staje się miłsze. Co z oczu to z serca. A ty mówisz: no cóż, jak to możliwe? Cóż, oba są prawdziwe.

To zależy tylko od tego, o jakich okolicznościach mówisz. I wyrażają obserwacje porządku. I porządek obserwujemy w przyrodzie, wśród roślin, wśród zwierząt.

Ale porządek panuje także w stosunkach społecznych. Zamówienie, którego w rzeczywistości nie można zmienić. Zatem obecnie wiele mówi się o tym, w jaki

sposób powinniśmy całkowicie zmienić porządek rodziny i nie powinniśmy już myśleć o rodzinie nuklearnej.

Ale faktem jest, że to nie zadziała. Ponieważ istnieje nakaz, który jest nienaruszalny. To po prostu esencja tego, czym jesteśmy jako ludzie i jako ludzie.

Głupcy wskakują tam, gdzie anioły boją się stąpać. Szansa puka tylko raz. Inne przykłady powiedzeń, które pamiętamy i które zapadają w pamięć, ale tak naprawdę mówią coś zupełnie przeciwnego.

Zajmiemy się więc Księgą Przysłów. I po prostu opisz krótki zarys Księgi Przysłów na końcu tej pierwszej krótkiej pogawędki. Cel Przysłów, następnie nauka mądrości, czyli większość pierwszych dziewięciu rozdziałów.

Gdzie Pani Mądrość wzywa z wież w rozdziale pierwszym. I gdzie przygotowuje wielką ucztę, ucztę dla wszystkich, w której mogą wziąć udział, w rozdziale dziewiątym. Następnie mamy zbiory Przysłów.

W ten czy inny sposób należą one do Salomona, ale są to jasne i odrębne zbiory. Przyjrzymy się zatem zbiorom od 10.1 do 22.16, czyli dokładnie 375 Przysłów. Porozmawiamy o tym, dlaczego jest to prawdą.

Są zbiory mądrych, więcej jest zbiorów mądrych. Zbiory z czasów Ezechiasza. Najwyraźniej część z tych zbiorów dotyczyła dworu królewskiego.

Ezechiasz jest oczywiście 250 lat po Salomonie. W tym czasie księga Przysłów wciąż była w trakcie tworzenia. A potem jest dodatek.

Słowa Achera, powiedzenia, powiedzenia liczbowe, matka króla Lemuela i wreszcie mądrość siły. Oto podstawowy widok Księgi Przysłów z lotu ptaka, którą będziemy omawiać podczas naszych następnych wykładów.

To jest dr August Konkel w swoim nauczaniu na temat Księgi Przysłów. To sesja numer jeden. Gdzie można znaleźć mądrość? Przysłowia jako literatura mądrościowa.